

| روزنامه جوان | شماره ۶۶۹۲

سرپیس ورزشی ۸۸۴۹۸۴۳۲

ورزشی

پرونده

برزسی رسیدگی وساختنوساز ورزشگاهدر کشور

عسگریان، سرپرست و مالیر، مدیر روابط عمومی شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی در گفت‌وگو با «جوان»:

ایمنی مردم خط قرمز ماست

ورزشگاه آزادی تعمیر می‌خواهد یا بهسازی؟

گفت‌وگو
دنیاجلدیری

عجیب نیست اگر بعد از

گذشت نیم قرن از

عمرش،

گرد پیروی بر

چهره‌اش نشسته باشد و نشانه‌های فرسودگی را

می‌توان به وضوح در چهره‌اش دید؛ با وجود این اما

به‌رغم گذشت ۵۰سال، همچنان یکی از بزرگ‌ترین

و بهترین ورزشگاه‌های ایران است، البته که باید

دستی به سر و گوش ورزشگاه آزادی کشیده شود تا

بتواند همانند ۵۱سالگی که از عمر آن می‌گذرد، با

صلابت و اقتدار سرپا بماند. با وجود این اما اخبار

ضدوتقیزی که طی سال‌های اخیر مطرح شده،

نگرانی‌هایی را بابت سلامت این سازه عظیم ایجاد

کرده است که اظهارنظرهای برخی مسئولان این

ورزشگاه نیز گاه بر آن دامن می‌زند.

اگرچه هر از چندگاهی شاهد درج اخباری در

خصوص وضعیت ناسامان گوشه و کنار ورزشگاه

آزادی هستیم اما شاید مهم‌ترین مسئله، ادعای

مطرح شده از سوی روزنامه گل بود که نگرانی‌های

زیبادی را در پی داشت، چنبد ماه بعد از ادعای

مدیرعامل وقت شرکت توسعه و نگهداری از اماکن

ورزشی در بهمن ماه سال گذشته به نیاز ۷۰۰میلیارد

تومان سرمایه برای ترمیم و بازسازی ورزشگاه

آزادی، اوایل خردادماه سال جاری بود که از نشست

«نگران‌کننده» بخشی از سکوهای ورزشگاه آزادی

طی سال‌های اخیر خبر داد و ابراز نگرانی کرد که

حاده‌ای چون پلاسکو یا مترویل تکرار نشود!

در همین راستا، اخباری نیز در خصوص بلااستفاده

بودن طبقه دوم ورزشگاه به لحاظ ایمنی دست

به دست می‌شد، خبری که شهباب مالیر، روابط

عمومی شرکت توسعه تأکید دارد که بلااستفاده

بودن طبقه دوم به دلیل ناام بودن آن نیست. وی

به «جوان» گفت: «قضیه اینطور که مطرح می‌شود،

نیست. با توجه به مسائلی که طی چند وقت اخیر

در مورد آزادی مطرح شد، بر اساس دستور وزیر

ورزش باگیری‌هایی انجام شدو تیم فنی هندسی

ماروی این موضوع کار کردند. از تیم مشاور مادر

که این استادیوم از قدیم داشت و یک تیم مشاور

مقاوم‌سازی جدید برای این پروژه استفاده شد که

بررسی‌هایی انجام و گزارش‌هایی ارائه دادند، بعد

از آن مر مرکز تحقیقات راه و مسکن و شهرسازی به

موضوع ورود کرد و خواستار انجام آزمایش‌هایی

شد که مشخص شود سکوها قابل استفاده هستند

یا نه. آزمایش‌ها و اظهار نظرها انجام و گفته شد

که بهره‌برداری بلامانع است جز هشت زون که

نیازمند آزمایش‌های تکمیلی است و تا رسیدن

جواب این آزمایش‌ها و ارائه آن به مرکز تحقیقات

راه و مسکن و شهرسازی و اظهار نظر آنها فعلا برای

بازی‌های لیگ از سکوهای طبقه دوم استفاده

نمی‌شود. اما نه به لحاظ ایمنی، بلکه به دلیل اینکه

نتیجه بررسی‌ها و آزمایش‌ها هنوز نرسیده، و گرنه

بر اساس آنچه شرکت مشاوره مقاوم‌سازی در پی

بررسی‌های متعدد اعلام کرده، مقاومت سازه اصلی

هیچ مشکلی ندارد.»

روابط عمومی شرکت توسعه و نگهداری اماکن

ورزشی در حالی تأکید می‌کند ورزشگاه آزادی به

لحاظ ایمنی مشکلی ندارد که بر اساس نوشته‌های

روزنامه گل در خردادماه امسال، گزارش‌های

غیررسمی حاکی از خطر فرونشست احتمالی

این سکوهاست و این مسئله به اطلاع سازمان

آتش نشانی و شهرداری تهران نیز رسیده است.

مالیر اما تأکید دارد که اگر چه آزادی بیشتر جنبه

مصرفی داشته و ورزشگاهی پیر و فرسوده است

که نیازمند تعمیر، بازسازی و بهسازی است اما به

صورت مداوم روی آن پایش و مطالعه انجام می‌شود

و شرکت‌های مشاور، همواره بررسی‌های دوره‌ای و

نوبه‌ای خود را انجام می‌دهندو شاخص‌گذاری‌هایی

که انجام شده مدام بررسی می‌شود، البته روزنامه

گل تنها نشریه‌ای نبود که خبر از وضعیت ناسامان

ورزشگاه آزادی داده بود و خبرگزاری ایلنا نیز در

همان روزها ویدئویی از آخرین بازی استقلال در

لیگ فصل قبل منتشر کرده بود که حضور هواداران

استقلال را در جایگاهی به تصویر می‌کشید که در

حال تخریب بود.

مدیر کل ورزش و جوانان استان تهران نیز هفته

نخست ماه جاری (بهمن) و پس از پایان دیدار

استقلال و ملوان بود که در جمع خبرنگاران از ادامه

تعمیرات سکوهای استادیوم آزادی خبر داد: «کار

تعمیرات در حال انجام است و در جلسات در این

باره گزارش داده می‌شود. بعضی از بخش‌ها نیز به

مراقبت نیاز دارد اما با توجه به نظر مشاور شرکت

استادیوم ۱۰۰هزار نفری آزادی در میان ۲۰ورزشگاه برتر جهان جای

گرفت: استادیومی که بیش از نیم

قرن از ساخت آن می‌گذرد اما هنوز

با وجود نیازهایی که به سه مرتب و

بازسازی دارد سرپاست. اما باید

دید انظورش که باید از بزرگ‌ترین

ورزشگاه ایران نگهداری می‌شود

تا همچنان سالیان سال سرپا بماند؟

توسعه و تجهیز برای استحکام بنای استادیوم، برای

تعمیرات سکو به سکو جلو می‌روند تا آماده شود.»

عسگریان، سرپرست شرکت توسعه و تجهیز اما

ترجیح می‌دهد از واژه بازسازی و بهسازی استفاده

کند تا تعمیر. او پیش‌تر در گفت‌وگو با خبرگزاری

ایرنا هزینه مرمت آزادی را ۶۰۰میلیارد تومان

برآورد کرده بود: «ورزشگاه آزادی نیاز به مرمت

و بازسازی دارد که برآورد ما حدود ۶۰۰میلیارد

تومان است که باید با جدید دنبال شود.» وی در

گفت‌وگو با «جوان» نیز با تأکید بر این مهم که

فقط از آن استفاده کنیدو آزادی باید از فضا سازی و

انتشار اخبار بی‌پایه و بی‌اساس و نگران‌کننده

خودداری کنیم و اجازه دهیم موضوع از طریق

مراجع ذی‌صلاح بررسی و اظهار نظر شود، گفت:

«آزادی به لحاظ بهره‌بری ایمنی مشکلی ندارد اما

چند سالی است که از آن بهره‌برداری شده و در

مقابل نگهداری و هزینه خوبی برای آن نشده است.

شما بهترین مکان را هم که داشته باشید اما وقتی

فقط از آن استفاده کنیدو آزادی نیاز به مرمت و

نکنید، مستهلک می‌شود. مخصوصاگر ورزشی هم

باشد. با وجود این اگر ورزشگاه آزادی را موضوعات

ایمنی تهدید می‌کرد، وزیر ورزش قیل از هر شخصی

دیگری برای برطرف کردن آن با پیش می‌گذاشت

و اقدام می‌کرد. قطعاً ایمنی مردم برای ما خط

قرمز است و آن را هیچ چیز معاوضه نمی‌کنیم

و اگر مشکلی باشد، قطعاً همه مسائل را برای حل

کردن موضوع ایمنی ورزشگاه متوقف می‌کنیم.

آنچه امروز در حال اجراست، بهسازی است. تقریباً

بیشتر زون‌ها قابلیت بهره‌برداری دارند و فقط چند

زون هست که در حال انجام آزمون‌هایی روی آنها

هستیم که مراجع ذی‌صلاح خواستار آن شده‌اند.

اقداماتی انجام داده و نتایج آزمون را ارسال کردیم

و منتظر جواب هستیم. این آزمون‌ها را در مورد

بیشتر زون‌ها انجام داده و تأییدیه هم گرفته‌ایم،

اما برخی نیاز به بررسی‌های تکمیلی دارند و

همانطور که در بازی ملوان در آزادی نیز مشاهده

شد، ما در حال مرمت و بهسازی زون‌ها هستیم

تا آزادی ورزشگاهی در شأن مردم، هواداران و

ایران باشد.»

استادیوم ۱۰۰هزار نفری آزادی که بعد از

صدلی‌گشایی در سکوهای طبقه اول چیزی

حدود ۲۰هزار نفر از ظرفیت آن کاهش یافت،

طبق گزارشی که در مهرماه سال ۱۳۹۲ در بلیچر

رپورت (یک رسانه مجازی امریکایی) منتشر شد،

در میان ۲۰ورزشگاه برتر جهان جای گرفت؛

استادیومی که بیش از نیم قرن از ساخت آن

می‌گذرد اما هنوز با وجود نیازهایی که به مرمت و

بازسازی دارد سرپاست. اما باید دید انظورش که باید

از بزرگ‌ترین ورزشگاه ایران که ورزشگاه اصلی تیم

ملی و تیم‌های باشگاهی بر سپولیس و استقلال

به حساب می‌آید، نگهداری می‌شود تا همچنان

سالیان سال سرپا بماند؟

اماکن ورزشی امانتی برای نسل فردا

فریدون حسن

رسیدگی، مرمت و توجه به امکانات و تجهیزات ورزشی یکی از بدیهی‌ترین امور

ورزش حرفه‌ای است. سال‌هاست در تشکیلات عریض و طویل ورزش ایران

مجموعه‌ای تحت عنوان شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی تشکیل شده

است؛ مجموعه‌ای که از نام آن چنین برمی‌آید که باید در زمینه توسعه و تجهیز

اماکن ورزشی فعالیت کند اما آنچه امروز دیده می‌شود و حقیقتی که از اماکن و

امکانات ورزشی کشور جلوی چشم علاقمندان است، بیانگر این است که این

تشکیلات حتی در صدی از کارهای خود را هم انجام نداده است.

باید اذعان داشت در طول سال‌های گذشته نه تنها در توسعه اماکن ورزشی که

حتی در حفظ، نگهداری و تجهیز آنچه قبلاً داشتیم و همان تعداد محدودی

که ساختیم هم موفق نبوده‌ایم، نمونه بارز و آشکار این مسئله را امروز می‌توان

در وضعیت اسفبار ورزشگاه آزادی به عنوان بزرگ‌ترین و اصلی‌ترین مجموعه

المپیکی کشور دید؛ مجموعه‌ای که طی تمام این سال‌ها با نهایت ظرفیت فقط

از آن استفاده شده و عملیات مرمت و بازسازی و نوسازی آن صرفاً به امور جزئی

به قول معروف وصله پینه‌ای محدود شده است.

طبیعی است که در چنین فضایی کم‌کم شاهد از رده خارج شدن امکانات

ورزشی و فرسوده شدن اماکن ورزشی نظیر سالن‌ها و ورزشگاه‌های کشور

باشسیم، موضوعی که اصلاً وجهه خوبی برای ورزشی که هر روز ادعای

حرفه‌ای‌بودن دارد، نیست. نباید فراموش کنیم که ورزش ایران در برخی

رشته‌ها از جمله قدرت‌های جهانی محسوب می‌شود، بنابراین صورت خوشی

ندارد که مثلاً کشتی، والیبال، رشته‌های رزمی و حتی بسکتبال بابت این

مسئله ضرر و زیان ببینند، البته صرف مقصر دانستن شرکت توسعه و تجهیز

اماکن ورزشی در این مسئله هم انصاف نیست و باید متوجه قصوری که از

سوی وزارت ورزش، کمیته ملی المپیک و حتی فدراسیون‌های ورزشی در این

موضوع مهم می‌شود، بود؛ مجموعه‌هایی که تنها در طول سال‌های گذشته از

امکانات ورزشی استفاده کرده‌اند و کوچک‌ترین توجهی به حفظ و نگهداری

آنها نداشته‌اند. از این بدتر این‌که حتی تلاشی هم برای این کار انجام نداده‌اند و

صرفاً در مراسم افتتاح برخی مجموعه‌ها شرکت داشته‌اند.

باید به آقایان یادآور شد که توسعه و تجهیز ورزش فقط در قیچی کردن روبان

یا کلنگ‌زنی یک زمین خلاصه نمی‌شود و باید برای ادامه این مسیر برنامه

داشت و البته هزینه کرد، اما جای تأسف است که تمام هزینه‌کرد ورزش و

بودجه‌هایی که باید صرف امر مهم توسعه و تجهیز اماکن ورزشی شود، تنها

در چند مورد خاص مصرف می‌شود تا اوضاع و احوال امکانات و اماکن ورزشی

هر روز بدتر از روز قبل شود.

و خاتم اوضاع را زمانی بیشتر می‌توان در ک کرد که متوجه باشیم مسئولان

ورزش کشور تقریباً توجهی به این موضوع ندارند و صرفاً کسب نتیجه در زمان

مدیریت‌شان برای شان مهم است، حالا به هر نحو ممکن و حتی به قیمت از

بین رفتن تجربه‌ای اماکن و امکانات ورزشی کشور، آنچه باید به آن توجه داشت

اینکه اماکن و امکانات ورزشی امانت‌هایی در دست ماست که باید آنها را سالم

و تجهیز شده و به‌روزشده تحویل نسل آینده ورزش کشور دهیم اما آنچه دیده

می‌شود این است که نسل آینده ورزش کشور با ادامه این روند باید خود برای

خود ورزشگاه و امکانات فراهم کند، چون مدیران امروز ورزش فقط در حال

استفاده و از بین بردن امکانات و تجهیزات ورزش کشور هستند و به ساندگی

و توسعه اهمیتی نمی‌دهند.

بازتاب

۵پروژه‌ای که می‌تواند کامل‌تر شود

پس از پیروزی انقلاب اسلامی تاکنون پنج ورزشگاه بزرگ در کشور احداث شده است؛ پروژه‌هایی که به‌رغم در دسترس

بودن و راه‌اندازی اما هنوز تا رسیدن به بهره‌برداری کامل فاصله دارند و باید دید چه زمانی به مرحله استفاده کامل می‌رسند.

استادیوم یادگار امام، تبریز

این استادیوم سومین ورزشگاه بزرگ ایران است و گنجایش ۶۶هزار تماشاچی

را دارد. ساخت این ورزشگاه در سال ۶۸ آغاز شد و در سال ۷۵ به پایان رسید.

این مجموعه در دهکده المپیک تبریز ساخته شده است، هرچند این ورزشگاه

از نظر امکانات رفاهی و جانبی ضعف دارد اما توانسته است از کنگدراسیون

فوتبال آسیا درجه – A را کسب کند، اما مهم‌ترین معضل این ورزشگاه مانند

دیگر ورزشگاه‌های ساخته شده در کشور جانمایی اشتباه آن است.

استادیوم امام رضا(ع)، مشهد

استادیوم امام رضا(ع) با گنجایش ۵۸هزار نفر مدرن‌ترین و اولین ورزشگاه

مسئق ایران است که با هزینه آستان قدس رضوی ساخته شد و در ۲۵شهریور

سال ۹۶ با انجام بازی دوستانه بین تیم‌های منتخب مشهد و منتخب شهر

کربلا افتتاح شد. برای ساخت این استادیوم نزدیک ۲۰۰میلیارد تومان هزینه

شد. ساخت سقف این ورزشگاه به دست یک شرکت فرانسوی انجام شد و یک

شرکت ایتالیایی هم کار نصب صندلی‌های این استادیوم را بر عهده داشت.

استادیوم نقش جهان، اصفهان

دومین ورزشگاه بزرگ ایران بعد از حرف و حدیث‌های فراوان در چند مرحله

تکمیل شد تا بالاخره در سال ۹۵ افتتاح شد. ساخت این ورزشگاه در سال ۶۷

آغاز شد و تا سال ۸۱ ادامه داشت. سیاهان اصفهان در سال ۸۱ بازی‌های

خانگی خود را در این ورزشگاه برگزار کرد تا اینکه ساخت فاز دوم این ورزشگاه

از سال ۸۶ از سر گرفته شد و تا سال ۹۵ ادامه یافت. شاید پروژه ساخت ورزشگاه

نقد جهان طوفانی‌ترین پروژه زیربنایی در حوزه ورزش ایران باشد که حرف

و حدیث‌های فراوانی به همراه داشته است.

استادیوم فولاد آرن، خوزستان

مجموعه فولاد خوزستان در سال ۹۱ ساخت این ورزشگاه را آغاز کرد. این

ورزشگاه مجهزترین و زیباترین ورزشگاه ایران به حساب می‌آید و گنجایش

۷۲هزار نفر را دارد. نبود پیست تارتان در این ورزشگاه و تمایز این استادیوم

با دیگر استادیوم‌های ساخته‌شده در ایران است. سیستم نورپردازی این

ورزشگاه مانند ورزشگاه‌های مدرن اروپاست و خبری از دکل‌های بلند

پروژکتور هانیست. برای رونمایی از این استادیوم باید تا آغاز فصل جدید

فوتبال ایران صبر کرد.

استادیوم پارس، شیراز

چهارمین ورزشگاه بزرگ ایران در استان فارس با بودجه‌ای بالغ بر ۱۴ (میلیارد